

dlužno podle konstantní judikatury nss v onom nesprávném právním poučení shledati podstatnou vadnost řízení, pro kterou nař. rozhodnutí byla zrušena podle § 6 zákona o ss.

Č. 12.519.

Zaměstnanci veřejní. — Řízení správní: * Disciplinární komise není příslušna, aby, když disciplinární řízení právoplatným odsuzujícím nálezem bylo ukončeno, rozhodovala podle § 98 odst. 1 sl. prag. č. 15/1914 ř. z. o tom, zda jsou dány předpoklady pro další trvání nároku na stálý příspěvek na výživu, který oním nálezem byl úředníku podmíněčně přiznán.

(Nález z 26. září 1936 č. 17.564/34.)

Prejudikatura: Boh. A 11.708/35.

Věc: Viola I. v St. Lubovni proti rozh. vrch. disciplinární komise min. spravedlnosti z 19. dubna 1934 o příspěvku na výživu.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

Důvody: Kárným nálezem disciplinární komise pro nesoudcovské úředníky a zřizence při vrch. soudě v Košicích z 19. března 1931, potvrzeným nálezem vrch. disciplinární komise min. spravedlnosti z 12. října 1931, byla st-lka jako kancelářská oficiantka — pomocná kancelářská úřednice ve veřejnoprávním poměru ve smyslu vlád. nař. č. 113/1926 Sb. po provedeném kárném řízení uznána vinnou služebním přečinem podle § 87 služ. prag. č. 15/1914 ř. z. a § 89 vlád. nař. č. 113/1926 Sb. a uložena jí podle §§ 93 lit. e) a 99 služ. prag. disciplinární trest propuštění ze služby. Vrch. disciplinární komise min. spravedlnosti zároveň vyslovila, že podle § 98 služ. prag. přiznává st-lce vyživovací příspěvek 200 Kč měsíčně na dobu života nebo do dřívějšího provdání nebo zaopatření. V důvodech nálezu uvedeno, pokud jde o zmíněný vyživovací příspěvek, že »dosavadní jinak bezvadná služba obviněné byla odvolací stolicí důvodem, aby učinila rozhodnutí o vyživovacím příspěvku tak, jak uvedeno v rozsudečném nález.«

Usnesením z 19. dubna 1934 pak vrch. disciplinární komise min. spravedlnosti vyživovací příspěvek přiznaný st-lce nálezem vrch. disciplinární komise z 12. října 1931 na dobu života nebo do dřívějšího provdání nebo zaopatření zastavila z toho důvodu, že podle sdělení generál. fin. ředitelství pro Slovensko v Bratislavě z 16. března 1934 je st-lka od 1. června 1931 zaměstnána u Dra Arthura R., advokáta ve St. Lubovni, a má od 1. ledna 1933 plat ročních 3.600 Kč, a je tedy zaopatřena; tím nastala rozvazovací výminka, pod kterou jí vyživovací příspěvek byl přiznán.

Maje rozhodovati o stížnosti vznesené do tohoto rozhodnutí pro nezákonnost, musil se nss především z důvodu své vlastní příslušnosti

zabývati podle §§ 4 a 5 zákona o ss z moci úřední otázkou, je-li nař. rozhodnutí vydáno poslední v tomto případě věcně příslušnou instancí, jinými slovy řečeno, byla-li vrch. disciplinární komise min. spravedlnosti v daném případě věcně příslušnou, aby o zastavení vyživovacího příspěvku st-lce rozhodovala s konečnou platností.

Podle ustanovení § 98 odst. 1 služ. pragm. č. 15/1914 ř. z. »při odsouzení k trestu propuštění může úředníku v případě prokázané potřeby výjimečně na dobu života nebo na omezený čas býti přiznán stálý příspěvek na výživu v nejvyšší výměře polovice částky, která by mu připadla jakožto pravidelné výslužné při přeložení jeho do výslužby.« — Ustanovení toto platí vzhledem k předpisu § 89 odst. 2 a 3 vlád. nař. č. 113/1926 Sb. i pro pomocné kancelářské úředníky (úřednice) ve veřejnoprávním poměru. Nemůže býti žádné pochybnosti, že k p o v o l e n í tohoto stálého vyživovacího příspěvku, pokud jest obsažen v n á l e z u příslušné disciplinární komise, kterým se vyslovuje propuštění úředníka (úřednice) ze služby, je příslušná disciplinární komise, resp. vrch. disciplinární komise, vyslovující tento kárný trest, tedy v daném případě vrch. disciplinární komise min. spravedlnosti. Jiná je však otázka, zda tato komise zůstává příslušnou i k výroku o z á n i k u, r e s p. z t r á t ě tohoto příspěvku na výživu, který se vydává p o p r a v o p l a t n ě m s k o n ě n í disciplinárního řízení, jak je tomu právě u st-lky.

Nss dovedl již v nálezu Boh. A 11.708/35 právní názor, že pravoplatným nálezem disciplinárním je činnost disciplinární komise (resp. vrch. disciplinární komise) v řízení kárném skončena — pokud arcí nejde o obnovu řízení ve smyslu §§ 137 a násl. služ. pragm. nebo o povolení navrácení k předešlému stavu pro zmeškání lhůty k podání opravného prostředku podle § 143 služ. pragm. — a že tedy disciplinární komisi n e p ř í s l u š í j i ž p r o v á d ě n í p r a v o p l a t n ý c h k á r n ý c h n á l e z ů, k němuž je povolán jedině příslušný úřad s p r á v n í. Na právním názoru v citovaném nálezu vysloveném setrvává nss i v případě daném, nemaje důvodu od něho se odchýliti, pročez podle § 44 jedn. ř. odkazuje na bližší odůvodnění onoho nálezu.

V daném případě není o tom sporu, že disciplinární řízení proti st-lce provedené skončilo pravoplatným potvrzujícím nálezem vrch. disciplinární komise min. spravedlnosti, povolivším zároveň s výrokem o propuštění st-lky ze služby, podle § 98 odst. 1 služ. pragm. stálý vyživovací příspěvek na dobu života jejího s tou resolutivní výminkou, že příspěvek ten zanikne, resp. nastane ztráta další jeho výplaty při dřívějším provdání st-lky nebo jejím zaopatření. Založen tedy tímto nálezem st-lce právní n á r o k na stálý příspěvek na výživu měsíčních 200 Kč za podmínek v něm vytčených e x a c t u. Pozdější výrok o tom, zda v důsledku nově nastavších skutečností po pravoplatném skončení disciplinárního řízení nálezem (provdání, zaopatření) tento nárok na příspěvek ještě po právu trvá čili nic, a nastalo-li tudíž splnění rozvazovací výminky, na níž příspěvek učiněn v nálezu závislým, není již součástí disciplinárního řízení a tedy ani nálezu tam vydaného, nýbrž je předmětem p r o v e d e n í n á l e z u. Nespadá proto tento výrok už do věcné pří-

slušnosti rozhodující disciplinární komise, nýbrž příslušného správního úřadu, který je podle § 135 služ. pragm. povolán kárný nález prováděti (srov. též výnos min. sprav. z 15. května 1914 č. 38 věst. min. sprav. bod 1 odst. 2).

Jestliže tedy vrch. disciplinární komise min. spravedlnosti na základě sdělení generál. fin. ředitelství pro Slovensko v Bratislavě z 16. března 1934 po pravoplatném skončení disciplinárního řízení pustila se do meritorního rozhodování otázky, zda st-lka dosažením příjmu 3.600 Kč ročně v soukromé službě od 1. ledna 1933 stala se po rozumu kárného nálezu z 12. října 1931 zaopatřenou a zda její nárok na příspěvek na výživu tímto nálezem povolený dosud trvá, ač tu nejde ani o obnovu disciplinárního řízení podle § 137 služ. pragm., osobovala si věcnou příslušnost, která podle toho, co bylo shora uvedeno, jí nepřislušela, a zavinila tak absolutní zmatečnost dosavadního řízení, která tvoří podstatnou vadu, pro kterou bylo nař. rozhodnutí podle § 6 odst. 2 zákona o ss zrušiti, a to podle § 28 odst. 1 zákona o ss v zasedání neveřejném, aniž se mohl nss zabývat meritorními námitkami stížnosti.

Č. 12.520.

Pojišťovací právo: Pojistné se předpisuje za každého zaměstnance zvláště, i jde-li o předpis z úřední moci podle § 16 zákona č. 221/1924 Sb.

(Nález z 29. září 1936 č. 11.812/34.)

Prejudikatura: Boh. A 8960/30, 9590/32, 9736/32, 11.274/1934.

Věc: Okr. nem. pojišťovna v Dolním Kubíně proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě z 28. listopadu 1933 o sociálním pojištění.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Okr. nem. pojišťovna v Dolním Kubíně předepsala výměrem z 31. července 1930 firmě Slovenská papieren, úč. spol. v Ružomberku, jako zaměstnavatelce na nemocenském, invalidním a starobním pojistném za období od 1. ledna 1927 do 31. prosince 1929 částku 34.996 Kč 45 h s 5% úrokem za nepřihlášené osoby, které ve smyslu § 2 zákona č. 221/1924 Sb. ve znění zákona č. 184/1928 Sb. podléhaly povinnosti pojistné.

Jmenovaná firma namítala v odvolání, že příspěvky za první pololetí roku 1927 jsou promlčeny, že při revisi 22. července 1930 bylo postupováno vadně, ježto mělo býti jen zjišťováno, zda přihlášky učiněné firmou jsou správné, že dále ohledně pojistné povinnosti osob, které nebyly přihlášeny jediné proto, že jsouce samostatnými hospodáři vykonávaly při lesních manipulacích firmy práce jen příležitostně, tedy jako zaměstnání vedlejší, měl býti vydán výměr dle § 189 poj. zákona a že konečně výměření pojistného 10% z vyplacené mzdy je nesprávné.

Okr. úřad v Dolním Kubíně zamítl odvolání výměrem z 22. března 1932.